

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Dr. Geri Zoltán ügyvéd (1012 Budapest, Kuny Domokos út 19.) által képviselt **felperesnek** a dr. Horváth Péter Pál Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Kossuth tér 13. fszt.3., ügyintéző: dr. Horváth Péter Pál ügyvéd) által képviselt Fővárosi Közterület-felügyelet (1054 Budapest, Akadémia utca 19.) **alperes** ellen **kártérítés** iránt a Fővárosi Bíróság előtt 24.P.20.794/2007. szám alatt megindított és a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.277/2008/3. számú ítéletével befejezett perében az alperes által előterjesztett 8. sorszámú felülvizsgálati kérelem folytán indult eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében 46.875 forint és ennek késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Előadta, hogy az ügyvédi iroda egyik tagja 2004. június 2-án a B, M út 13-15. szám alatti épület előtt parkolt a tulajdonában álló gépkocsival. A parkolási díjat 10 óra 54 percre megfizette. Az alperes részéről eljáró felügyelő 11 óra 16 perckor figyelmeztetést hagyott, majd 11 óra 38 perckor kerékbilincs felszereléséről intézkedett. A közterület-felügyelő intézkedése ellen a Fővárosi Közterület-felügyelet vezetőjénél panasszal élt, aki elismerte, hogy valóban még nem telt el az övezetre előírt várakozási és türelmi idő, ezért engedélyezte a 15.000 forint kerékbilincs alkalmazási költség visszafizetését és ennek érdekében a szükséges intézkedést azonnal

megtette. A felperes álláspontja szerint ezzel a kára teljes egészében nem térült meg, mert elmaradt jövedelemként további kár érte. A kerékbilincselés következtében a gépkocsit egy ideig nem tudta használni, ügyeit emiatt csak késedelmesen intézhette. Két órán át nem tudott ügyvédi tevékenységet végezni, mert idejét az alperes jogszerűtlen intézkedésének az orvoslása kötötte le. Az őt ért kár összegét az ügyvédi rezszi óradíjra tekintettel határozta meg. Az alperes kötelezését a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése és a Ptk. 355. §-ának (4) bekezdése alapján kérte.

A Fővárosi Bíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság által az ügyben hozott ítéletet hatályon kívül helyezte, és a keresetlevelet áttette a Fővárosi Bíróságra. Indokolása szerint a felperes a perben közigazgatási jogkörben eljáró személyek által hivatalos eljárásukban okozott kár megtérítése iránti igényt érvényesít, ezért a perre a Pp. 23. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében a megyei bíróságnak van hatásköre.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes nem merítette ki a rendes jogorvoslati lehetőségét, a jegyzőhöz nem terjesztett elő panaszt. Álláspontja szerint a felperesnek a 15.000 forintot meghaladó kárigénye nem megalapozott. Az erre vonatkozó bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, a kárt nem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adott. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 31.250 forintot és ennek a késedelmi kamatát. Indokolása szerint a felperes a jogosulatlan kerékbilincselés miatt panaszt tett. Az alperes nem jelölt meg olyan további jogorvoslatot, amelyet a felperes elmulasztott. Az alperes sem vitatta, hogy az államigazgatási jogkörben történő intézkedése, a gépjármű kerékbilincselés történő rögzítése jogellenes volt. A felperesi iroda tagja a gépkocsi lebilincselése miatt a munkavégzéséhez köztudottan elengedhetetlenül szükséges járművel a helyszínről nem tudott eltávozni. A továbbhaladáshoz el kellett intéznie, hogy a kerékbilincset eltávolítsák, mindez pedig nyilvánvalóan idővesztést okozott, gátolta az aznapra tervezett ügyintézés bonyolítását. Emellett szükség volt arra, hogy a jogalap felderítése után a jogtalanul kifizetett 15.000 forint kerékbilincs alkalmazási költséget visszaigényelje. Mindaddig, amíg a felperes a saját ügyét intézte, nem volt módja arra, hogy a jövedelemszerzést eredményező feladatainak eleget tegyen. A Ptk. 355. §-ának (4) bekezdésében meghatározott kár felmerüléséhez nincs okvetlenül szükség tárgyalás lemondására, a megbízástól való elesésre, mert az ügyvédi tevékenység nem csupán ezen képviselői megbízási tevékenységből tevődik össze. Ahhoz szervesen hozzátartozik különböző hatóságoknál, bíróságoknál való eljárás, az ügyfelek fogadása és számos olyan feladat teljesítése, amelyeknek megvalósítása nélkül ügyvédi munkadíj nem érhető el. Ebben a

munkavégzésben a felperest gátolta az alperes jogellenes eljárása. A felperes kára pontosan nem számítható ki, ezért a bíróság a kár összegét a Pp. 206. § (3) bekezdése alapján az eset összes körülményének a mérlegelésével állapította meg. Úgy ítélte meg, hogy a felperest egy órai keresetkiesésnek megfelelő kártérítési összeg megilleti, amelynek kiszámításánál a 25.000 forint + ÁFA rezsi óradíjat vette alapul.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett. Kérte, hogy a másodfokú bíróság azt változtassa meg, a keresetet teljes egészében utasítsa el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes nem élt a rendes jogorvoslat lehetőségével, a jegyzőhöz nem nyújtott be panaszt. Ezen túl nem bizonyította, hogy kár érte és nem tett eleget a kár összegére vonatkozó bizonyítási kötelezettségének sem.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a megfellebbezett rendelkezését helybenhagyta. Kifejtette, a jogorvoslati lehetőség kimerítésének vagy hiányának nincs jelentősége, mert a felperes a képviselőlet ellátásával kapcsolatos költségek megfizetésére nem tarthat igényt. A kerékbilincs leszerelésével kapcsolatos intézkedés és várakozás viszont nem a jogorvoslati eljárás része, annak egy órás időtartama köztudomású tényként elfogadható. Az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontja megalapozott abban, hogy a felperest vagyoni kár érte. Ennek az elsőfokú bíróság által megállapított összegét a Ptk. 359. §-ának (1) bekezdése alapjánösszepszerűségében helytállónak ítélte. A körülbelül egy órás várakozást és ügyintézkést az alperes sem vonta kétségbe, a Pp. 163. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel e körben további bizonyításra nem volt szükség.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak a hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a felülvizsgálni kért ítélet jogszabálysértő. A felperes rendelkezésére állt volna rendes jogorvoslati lehetőség. A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény (továbbiakban: Tv.) 23. §-a szerint a jegyzőhöz panasszal kellett volna élnie, amelyet elmulasztott. Ezt a perben eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták, ezért a jogerős ítélet sérti a Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglaltakat. Az alperes álláspontja szerint a felülvizsgálni kért ítélet a Ptk. 339. §-ába, a Pp. 206. §-ába és a 163. § (2) és (3) bekezdésébe is ütközik, mert a felperes részéről nem történt meg a kár bizonyítása. A perben a kár részleteire vonatkozó nyilatkozatot nem tett és erre nézve bizonyítási indítványt sem terjesztett elő. Álláspontja szerint téves a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy köztudomású tényként elfogadható, a kerékbilincs leszerelése egy órás időtartamot vesz igénybe. Iratellenes az a megállapítás, hogy az egy órás

ügyintézését és várakozást nem vonta kétségbe. Ezt az eljárás során végig vitatta.

A felperes a Pp. 271. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 273. §-ának (2) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását kérte.

A felperes a perben közigazgatási jogkörben eljáró személyek által hivatalos eljárásukban okozott kár megtérítése iránt indított pert, amely a Pp. 23. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a megyei bíróság hatáskörébe tartozik. A Pp. 271. § (2) bekezdése szerint az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a Pp. 23. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott ügyekre, ezért a felperes megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy az adott ügyben a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának van helye. A Legfelsőbb Bíróság ezért a felülvizsgálati kérelmet érdemben bírálta el.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése szerint a fél a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre hivatkozással kérheti.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Az alperes helytállóan hivatkozik arra, hogy a Ptk. 349. § (1) bekezdése értelmében államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A rendes jogorvoslat kimerítése az igényérvényesítés anyagi jogi feltétele. Helyesen hivatkozik a Tv. 23. §-ának a rendelkezésére is. Budapest főváros közterületein és erdőterületein a járművel várakozás rendjének egységes kialakításáról, a várakozás díjáról és az üzemképtelen járművek tárolásának a szabályozásáról azonban az 1994. évi LXIII. törvénnyel módosított, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 16. §-ában és a 63/A. §-ában, valamint a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 15. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján hozott fővárosi közgyűlési rendelet is tartalmaz rendelkezéseket. A felperes a perben az alperes 2004. június 2-ai jogellenes intézkedése miatt terjesztett elő kártérítési keresetet. A 38/1993. (XII.27.) Főv.Kgy. rendelet (a továbbiakban: Kgyr.) 38. §-ának (1) bekezdése ekkor úgy rendelkezett, hogy a közterület-felügyelő intézkedése ellen a Fővárosi Közterület-felügyelet vezetőjénél lehet panasszal élni. A Kgyr. e szakaszát a 40/2004. (VI.30.) Főv.Kgy. rendelet 6. §-a olyan tartalommal módosította, hogy a közterület-felügyelő intézkedésével szemben, amennyiben jogorvoslati eljárás nem indul, panasznak van helye. A panaszt az

intézkedés napjától számított 8 napon belül a (fő)jegyzőhöz kell benyújtani. E módosított rendelkezés 2004. június 30-ától hatályos. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a Kgyr-nek az alperes intézkedése időpontjában hatályos rendelkezése szerint az adott ügyben rendes jogorvoslatnak minősülő panaszt a Fővárosi Közterület-felügyelet vezetőjénél kellett előterjesztteni, amelynek a felperes eleget tett, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy a felperes nem merítette ki a rendes jogorvoslati lehetőségét és emiatt a jogerős ítélet a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdésébe ütközik.

A perben eljáró bíróságok arra a megállapításra jutottak, hogy az összecszerűség bizonyítás útján nem állapítható meg, ezért a kártérítés összegét a Pp. 206. §-ának (3) bekezdésére tekintettel a per összes körülményeinek mérlegelésével határozták meg. Az egységes ítélkezési gyakorlat szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A vizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a perben eljáró bíróságok a kártérítés összegét okszerű mérlegeléssel állapították meg. A kifejtettekre tekintettel a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes személyes illetékmentessége miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2009. február 17.

Dr. Uttó György s.k. a tanács elnöke, Dr. Bella Mária s.k. előadó bíró, Dr. Erményi Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

M.Zs.

bírósági ügyintéző

